

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΛΑΝΚΡΕ

('Αληθινή 'Ιστορία)

ΕΝ θη σ'ς διαγρηθούμε εδώ κανένα φαινα-
στωό διήγημα. Θα σ'ς διαγρηθούμε μιά ἀλη-
θινή, απ' άρχης μέχρι τέλους και έξαρτικά
συγκινητική ιστορία με πρόσωπα γκιστά και
διασκευωμένα στην παρσιονή κοινωνία...

Παραθέτουμε μάλιστα την ιστορία αυτή με
τά πραγματικά ονόματα των ηρώων της, χω-
ρίς να καταφύγουμε σε ψευδώνυμα ή να συγ-
καλύψουμε άσασόπως την ταυτότητά τους.
Καλούστε την :

Κατά τόν 'Ιανουάριο του 1915, ή ήμμη-
ρία διαταγή του Γαλλικού Γενικού Στρατι-

γίου άπέφερε τή έξησ :

«Ο ύπολοχαγός Λουδοβίκος—'Αλέξανδρος Κουτυριέ, αξιωμα-
τικός του 10ου συντάγματος τής γραμμής, άπεσπασμένος στο έπι-
τελείο του στρατηγού Λανκρέ, διοικητού τής 10ης ταξιαρχίας,
έκάλυψε με άπτοθυαία τόν στρατηγό του—σε μιά έπιθύη γεω-
μικής περιόδου εναντίον του—κι' έτσι δέχτηκε αυτός τις φρι-
κές σφαίρες των έχθρών, ή όποιες προωρίζονταν για τόν στρα-
τηγό του. 'Ο ηρωικός ύπολοχαγός έπεσε άμέσως νεκρός, ένδοξο
θύμα τής ύπέροχης άπτοθυαίας του.»

Τι είχε λοιπόν συμβεί ;...

'Απλοστάτα, οι Γερμανοί μακισμένοι με την ήρωική άμυνα του
στρατηγού Λανκρέ—σε κάποιον τομέα τής
'Ασίας—άφρόσπτησαν να τόν έξωτώσουν.
Γι' αυτό, άφου έντωσαν μιά περίοδό τους
με άγγλιζές σφαίρες, κατώφεραν να ξετε-
λάσουν τους Γάλλους σκοπούς σε τέτοιο ση-
μείο, ώστε ή περίοδος αυτή να φτάση ως
τή σφαγή του έπιτελείου του στρατηγού,
έντελώς άνευρήλητη...

Έκείνη τή στιγμή, ό στρατηγός, τελειώ-
νοντας τό δέπντο του, μιλούσε με τόν έπι-
τελή του ύπολοχαγού Κουτυριέ, έφεροε άξι-
ωματικό, και τόν πείραζε για τό αόητο με-
γαλλοκόλο ύφος του. Τότε ό αξιωματικός
του έλεε :

— Συμφωρείστε με, στρατηγέ μου, μιά έ-
σως είστε μόνος στον κόσμο... Ένα ξένο-
νοιαστο μεταπολλέμιαρο, γεννημένο για
τόν στρατόνα και για τόν πόλεμο... Έγώ
όμως είμαι έφεδος, είμαι χήρος άπό άρ-
κετά χρόνια, κι' ή σκέψη τής νεωφής κό-
ρης μου και του μικρού γκού μου με θα-
σανίζουν διαρκώς... Τι θ' άπογίνουν άν λεί-
ψω ;...

Ό γερο-στρατηγός χαμογέλασε πρоста-
τευτικά κι' έλεε :

— Πόσων χρόνων είναι ή κόρη σου κι' ό
γυιός σου ;...

— Είκοσι ή κόρη μου και έντεκα ό γυιός
μου... Μένουν ολιγοήμεροι στο χωριό μου,
και...

Έξαρνα, τή στιγμή εκείνη πανοί πυρο-
βολικοί έκοπαν την κουβέντα του ύπολοχα-
γού. 'Η μεταμνησμένη γεωμανική περίοδος
δραματίαν τώρα έξω απ' τή σφαγή τους,
κι' άφου σκότωσε τόν σκοπό του στρατη-
γού, όρμησε άπτόμα μέσα για να ξεκόνη
και τόν ίδιο...

Ό Κουτυριέ όμως μάντεψε με γρηγορά-
δα άστραφής τόν κίνδυνο του άρχηγού του,
ρήγινε άπτόμα μπροστά του, τόν σκέτασε με τό κοράι του άρμα-
λιζωνάς του, κι' έτσι όταν οι Γερμανοί πυροβόλησαν, ή φρονική
τους σφαίρες βρήκαν δίχως τό ζωντανό αυτό πρόζωμα.

Έντομαξού οι πυροβολισμοί άναστάτασαν τό Γαλλικό στρατόπε-
δο, ή φρονατό του στρατηγού έπρεξε ένσπλη στη σφαγή του, κι' όταν
παύτηκαν—μισοι σκοτωμένοι και μισοί ζωντανοί—οι στρατιώτες τής
τολήρης γεωμανικής περιόδου, ό στρατηγός Λανκρέ βρέθηκε όρθιος
κι' άπθωτος απ' τις σφαίρες, ενώ ό λεοντόμηχος έπιτελής του ήταν
σφαιρισμένος άψηχος κάτω, μέσα σε μιά λίμνη αίματος ;...

Η θλίψη του στρατηγού ήταν άπερφόρητη για τό θάνατο του τό-
σο πιστού και άφοσιωμένου αξιωματικού του. Δάσκαλε, έγραψε άμέσως
μιά θερμή συλλυπητήρια έπιστολή στην κόρη του δυστυχισμένου Κου-
τυριέ και τής ύποσέδθηκε κάθε δυνατή ύποστήριξη εν μέρους του,
για να μπορέση έτσι να ξεπληρώση ένα έλαγιστο μέρος του χρέους
του προς τόν ήρωικό πατέρα της, ό οποίος τόν είχε σώσει θυσιάζον-
τας την ίδια του τή ζωή.

Πέρασαν μερικοί μήνες. Μιά μέρα, ενώ ή μαυροφορεμένη πενή
και δυτά άδρανή δεσποινίς Κουτυριέ—διορισμένη δασκάλισσα τώρα

για να ζήση, σ' ένα χωριό τής 'Αθόνας—έφευγε απ' τό σχολείο
και πήγαινε στην κωμάρουλα της, ένας διακομιεύς τής 'Εθους κάποιου
ηλεκροφάμια.

Φαντασθήτε την εκπλήξη της, μάλις τό άνωξε με άπτόμα και δι-
άβασε σ' αυτό τή έξησ :

— 'Ο στρατηγός Λανκρέ βαρύτερα πληγωμένος, παρακαλεί
θεμιώς την δεσποινίδα Κουτυριέ να σπείση άμέσως και χωρίς ά-
ναβολή να τόν συναντήση. Νοσηλεύεται στο κινητό χειρουργείο Χ...
Μέχρι του Μπικφόρε, ή δεσποινίς θα ταξειδέψη σιδηροδρομικώς,
έκεί δε θα την περιμένη άμαξα του χειρουργείου, ή όποία θα την
όδηγήση μέχρι του στρατηγού.

(ύπογραφή) 'ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΝΣΕΝΩ,
άρχινοσοκόμος του χειρουργείου...

Χωρίς να διατάξη ούτε στιγμή, ή δεσποινίς Κουτυριέ πήρε τό
τραίνο για τό Μπικφόρε, κι' άπό εκεί ή άμαξα του χειρουργείου την
ώδηγησε ως τό προαύλιο του θαλάσιου, μέσα στον άπτοιο νοσηλεύσαν
ό στρατηγός...

Κάτωψη, διακομιμένη ή δεσποινίς Κουτυριέ, έπρεξε στο προσέ-
φάλο του κι' αναλόθηκε σε λυπητούς απ' τή ζωση συγκίνητη την ό-
ποία έννοιωσε μάλις άντίκρως τόν στρατηγό, που τής θύμισε τό-
σο φιλερό γι' αυτήν γεγονότα...

Έκείνος τότε με τραμμένη φωνή τής έλεε, σφύγγοντας στοργι-
κά τή χείρα της στα δικιά του :

— Άγαπητό μου παιδί, θάθελα να σοε
μιά ώρες... Δυστυχώς, όμως, δεν μπο μέ-
νονα παρα πολύ λίγες για να ζήσω άκόμη...
Έξω... Έξω... Κι' ό πατέρας δεν τόλμησε
να μου τό κρηνη, αλλά κι' εγώ τό νοιώθω
μόνος μου, πώς ως τό θράδυ δεν θα ύπόσχω
πειά... Όλίγω συναντήση έκει ψηλά, την ή-
ρωική ψυχή του άγαπημένου μας πατέρα σου...
Σταμάτησε λίγο ό γερο-στρατηγός, και πή-
ρε μιά βαθειά άνόσα. Έπειτα, φωνάζοντας
πλάι του μερικούς νοσοκόμους και την προ-
σταμένη 'Αδελφή του χειρουργείου, έξωκοιού-
θησε να μιλάη άργά-άργά και με κάτο :

— 'Ο πατέρας τής δεσποινίσως θύσασε τή
ζωή του για να σώση τή ζωή του άρχηγού
του, δίχως να σπύλοσπη καθόλου ότι άφινε
ατόν κόσμο όρμηνα την κόρη του και τόν γυιό
του... Έγώ όμως δεν είναι σωστό να κάω
στην αωνιότητα όφειλέτης του αξιωματικού
μου, και μάλιστα με ένα τόσο βαρύ χρέος...
...Αν είχα περιουσία, θα έκανα μόνους
μου κληρονόμους αυτά τή δυό φτωγά παιδιά.
Έπειδή όμως άγαπητα πάντα μου την τιμή
και τό καθήκον, γι' αυτό τόρα δεν έβω πεν-
τάρα, εκτός απ' τόν μισθό μου...

...Μου ήρθε όστοςο μιά ιδέα : Σε λίγες
ώρες πεθαίνω, και τή παιδιά αυτά τή τόσο
ιερά για μένα, μένον τελειώς άπροστάτητα.
Θα παντρευθώ λοιπόν άμέσως, άμέσως τό-
ρα μάλιστα, την δεσποινίδα Κουτυριέ, θά τής
δώσω έπίσημα τό όνομά μου, κι' έτσι ή σε-
βαστή σύνταξη που ως χήρα στρατηγού που
θα πάρη απ' τό κράτος, θα τής έπιρθήμη
και τόν άδελφό της να σπουδάση, κι' αυτή
να ζήση άνετα, ως τή στιγμή που θα βρεθί
κανένας καλός νέος για να τόν πάρη !...

Όλοι κίταζαν κατάπληκτοι τόν έτοιμοθά-
νατο στρατηγό, και συγκινηθηκαν απ' τή ύ-
πέροχα λόγια του. Αυτός όμως, νοιώθοντας

τόν θάνατο κοντά του, έλεε βιαστικά κι' άπτόμα :

— Μιρός... Μιρός... Κοιμηθήτε... Γρήγορα έναν παιά... Και τόν
διευθυντή του χειρουργείου για την έδραση του πολιτικού γάμου...

Ό στρατηγός δεν άστενεύσαν. Έβρισαν άμέσως ό άρχιστο,
διευθυντής του χειρουργείου, ό στρατιωτικός ιερέας, μερικοί απ' τους
στρατιωτικούς γιατρούς και δυό-τρεις 'Αδελφές. Ένας πρόχειρος δω-
μός στήθηκε κατοικητός στην άθουα, έγιναν γοργά ή διατυπώσεις τής
συντάξως τόν χωριών του πολιτικού γάμου, κι' όταν κατόαν άρχισε
ό παπάς να διαβάξη τή γορήμλο θρησκευτική λειτουργία, τή μιλία ύ-
λων έσταζαν διάφορα θεριά.

Όλώς σαν τόν θάνατο ό στρατηγός Λανκρέ, κρατούσε την έτοι-
μιά να πετάξη στον ούρανό ψυχή του με τή δόνητα, θέλοντας να προ-
λάβη ζωντανός όλες τής διατυπώσεις, ενώ πλάι του βουδή απ' τή
βαθειά συγκίνηση, στεκόαν ή τραγική νυφούλα.

Κι' όταν τελείωσαν όλες ή διατυπώσεις, ό στρατηγός με τή λογο-
στή ζαή του συγκεντρωμένη στα γράζα μάτια του, πρόλαβε να φι-
λήσει στο άγκυό της μέτωπο την πορθένα σύζυγό του, και γέροντας
άμέσως κατόπιν στο προσέφάλο του, έβγαλε κάποιον στεναγμό λυ-
τρωμού κι' άνακουφίσεως, άφίνοντας κάλως χήρα τή γενημένη

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

'Ο Γάλλος δραματογράφος Μωρίς Ροστάν,
γιός του 'Εδμόν Ροστάν.
(Σκίτσο του Μαγιόρ).

τόν θάνατο κοντά του, έλεε βιαστικά κι' άπτόμα :

— Μιρός... Μιρός... Κοιμηθήτε... Γρήγορα έναν παιά... Και τόν
διευθυντή του χειρουργείου για την έδραση του πολιτικού γάμου...

Ό στρατηγός δεν άστενεύσαν. Έβρισαν άμέσως ό άρχιστο,
διευθυντής του χειρουργείου, ό στρατιωτικός ιερέας, μερικοί απ' τους
στρατιωτικούς γιατρούς και δυό-τρεις 'Αδελφές. Ένας πρόχειρος δω-
μός στήθηκε κατοικητός στην άθουα, έγιναν γοργά ή διατυπώσεις τής
συντάξως τόν χωριών του πολιτικού γάμου, κι' όταν κατόαν άρχισε
ό παπάς να διαβάξη τή γορήμλο θρησκευτική λειτουργία, τή μιλία ύ-
λων έσταζαν διάφορα θεριά.

Όλώς σαν τόν θάνατο ό στρατηγός Λανκρέ, κρατούσε την έτοι-
μιά να πετάξη στον ούρανό ψυχή του με τή δόνητα, θέλοντας να προ-
λάβη ζωντανός όλες τής διατυπώσεις, ενώ πλάι του βουδή απ' τή
βαθειά συγκίνηση, στεκόαν ή τραγική νυφούλα.

Κι' όταν τελείωσαν όλες ή διατυπώσεις, ό στρατηγός με τή λογο-
στή ζαή του συγκεντρωμένη στα γράζα μάτια του, πρόλαβε να φι-
λήσει στο άγκυό της μέτωπο την πορθένα σύζυγό του, και γέροντας
άμέσως κατόπιν στο προσέφάλο του, έβγαλε κάποιον στεναγμό λυ-
τρωμού κι' άνακουφίσεως, άφίνοντας κάλως χήρα τή γενημένη